

ikke paa nogen Maade indvirke paa den ærede Ministers Opfattelse. Man maa betragte det, som han vil. Som nævnt ligger der ikke i den Afstemning, der nu foresalder, at dermed skulde være noget Bestemt om Sagens endelige Skikkelse; der er Tid nok til at overveie dette. Men naar den meget ærede Minister hentydede til „Bewægelsen for Forsvarsvæsenet omkring i Landet“ og et æret Medlem her i Salen (Luzen) har brugt Ordet „Adresse“ skal jeg ikke tilbageholde det Indtryk, denne „Bewægelse“ har gjort paa mig. Den har gjort det Indtryk paa mig, at, dersom vi skulde tro det Tal, vi have set ansøgt, advarer Befolkningen os i Virkeligheden mod at gaa for vidt med Hensyn til Bevilling til vort Forsvarsvæsen, thi saa lille et Tal overfor en Adresse, der skulde tyde paa noget Mageløst, gjør i mine Dine Adressen til lige det Modsatte af, hvad den skulde være, efter de Anstalter, der ere gjorte; hvor mange af vore høilærde og høitærede, f. Ex. Geistlige, have ikke været paa Talerstolen for at faae disse Adresser underkrevne, have de ikke været ligesaa nidkjære her, som de i sin Tid vare nidkjære for ikke at faae Væresternes Børnepligt fastsat. Have vi ikke set uange af disse Medborgere, der ere meget vel-talende Mænd, være i Virksomhed, og med hvilke Resultater? Dersom man skulde tage Hensyn til det Resultat, gaar der igennem det en Advarsel til os om dog ikke at gaa for vidt i extraordinære Bevillinger til Forsvarsvæsenet. Jeg tager ikke Adressen fra det ærede Medlem for Aarhus Amts Iste Valgfreds (Winther) med; jeg holder den forvelsigelig ude af Betragtning og tager kun de andre Adresser, men jeg nærer det Haab, at det store Tal af Velgere, der har sendt dette Thing herind, har den Tillid til sine Repræsentanter her, at de betragte dem som den rette Adresse at sende til Regjeringen i dette Diemed, og har den Tillid til dem, at hvad de ved nærmere Overveielse af denne Sag ville finde rigtigt, ville de stole paa og slutte sig til. Dette er vistnok den Betragtning, Folket har om denne Sag, og Regjeringen kan tilvisse ikke støtte sig til denne Bewægelse; thi den er falden ud til Fordel for Fredsvenerne“ eller „Fredsuglerne“, som man kalder dem. Om den høitærede Conseilspræsident har en anden Opfattelse deraf, kan jeg ikke sige, men jeg skal gjentage min Paaskjønnelse af den høitærede Conseilspræsidents aabne, ligefremme Erklæring om Regjeringens Stilling og erkjende, at det er saa lidet en Overrumpling, at det tværtimod er overordentlig loyalt, at den ærede Minister fremsatte den paa den Maade, for at der mellem 2den og 3die Behandling og ved Behandlingen af dette Spørgsmaal overhovedet kan være fornøden Anledning for alle Thingets Medlemmer til at tage Regjeringens Stilling under Overveielse og tage det Hensyn dertil, som de mene overfor Sagen selv at kunne og burde forsvare.

Solin: Jeg havde ikke tænkt mig at ville tage Ordet under denne Sags Behandling, idet jeg meget sjelden tager Ordet under Finantslovens Behandling; men de Udtalelser, der kom fra den meget ærede Conseilspræsident foranledigede mig til at begjære Ordet. Jeg skal strax sige, at jeg meget vilde ønske, at man oftere fra den meget ærede Conseilspræsident havde hørt Uttringer, der i den Grad tiltalte mig som dem, vi have hørt fra ham idag. Foruden at vi vistnok gjerne kunne være enige med os selv om, at den Tilstand, hvorunder man har arbeidet i de 2, 3 sidste Aar, slet ikke er heldig, er der en Ting til at bemærke, og det er, at naar der er Tale om vort Forsvar, om en saa stærk Udvidelse af vort Forsvar, er jeg slet ikke utilbøjelig til at antage, at selv om en Overenskomst mellem Regjeringen og Rigsdagen nogenlunde kunde lykkes, vilde jeg endda finde det rigtigt, at man ikke gif til saa extraordinære Udgifter, uden at der iforveien var foregaaet en Appel til Folket. Tillige kan jeg sige min Tak til den ærede Ordførers, fordi den ærede Conseilspræsident har sagt os sin Mening saa tidlig; der vil nu være god Anledning for os til at undersøge, hvad vi ville gjøre. Men dertil kommer, at jeg ogsaa har det Haab, at vi, forinden vi faae Sagen til 3die Behandling, ville se en Plan fra alle Sider om, paa hvilken Maade man i det Hele skal gaa frem med Hensyn til vort Forsvar. Jeg skal ærlig udtale, at en af de Grunde, der have bevæget mig til stærkt at støtte Tanken om en Indkomstskat, er den, at jeg ved mange Leiligheder har lagt Mærke til, at flere af dem, som have raabt meget høit paa store Udgifter, ikke have været nær saa høivædede, naar de selv skulde tage en temmelig stor Del i disse Udgifter. Jeg tror derfor, at det fra alle Sider betragtet er meget heldigt, selv om man skulde kunne blive enig, at en Opøsning kan komme til at forelægges paa Grundlag af hele vort Forsvar. Saa vil den rette Folkestemning først komme til Orde. Jeg tror nemlig, at hverken Fredsvenerne — for at bruge dette Udtryk — eller Krigsvenerne (H. Nielsen: Vi ere alle Fredsvener), ja, ja, jeg antager nu, at ingen af disse to Yderligheder er i Flertal. Jeg tror, at saasnart det kommer til en Appel til Folket, vil Flertallet af Folket erklære sig for en rolig Udvikling af vort Forsvar, ligesaa vel som Flertallet af Folket ønsker en rolig Udvikling af vor Frihed. (H. Nielsen: Vi ere alle Venner af Freden). Det ærede Medlem siger, at vi alle ere Fredsvener; ja, selv de, som ere de mest Krigsgale, sige, at de ere Fredsvener, saa det betyder ikke Noget. Jeg har kun betegnet dem med dette Udtryk, fordi man almindeligvis bruger det som Betegnelse. — Jeg er som Følge heraf tilfreds med den ærede Ministers Udtalelser, og jeg har ikke villet tilbageholde dette, fordi hans Tanke falder fuldstændig sammen med min, og jeg skal